

Nanotech en Toxiciteit in COVID-19-vaccins

Volgens de wetenschappelijke publicatie daterend van juli 2024 zijn opmerkelijke bevindingen gedaan die vragen oproepen over de mogelijke impact van nanotechnologie en de toxiciteit van COVID-19- vaccins [1]. De studie, die een langdurige incubatie van vaccins onder een stereomicroscopie omvatte, onthulde kunstmatige structuren zoals wormachtige vormen, spiralen en membranen die zich over weken ontwikkelden. Dit wijst mogelijk op het gebruik van nanotechnologie in vaccins, specifiek die van Pfizer en Moderna. Dit roept de vraag op of dergelijke structuren bijdragen aan gezondheidsrisico's.

De experimentele opzet was uitgebreid en omvatte de analyse van 54 COVID-19-vaccins, waaronder die van Pfizer, Moderna, AstraZeneca en Novavax, evenals bloed- en spermamonsters van zowel gevaccineerde als niet-gevaccineerde personen. Onder gecontroleerde laboratorium-omstandigheden werden de monsters blootgesteld aan verschillende oplossingen, zoals chloordioxide en colloïdaal zilver, en externe factoren zoals hitte, UV-licht en elektromagnetische velden (EMF), waaronder 5G-straling. Deze aanpak stelde onderzoekers in staat om de effectiviteit en het gedrag van

nanostructuren in de vaccins te observeren.

De bevindingen waren significant. Pfizer-vaccins bevatten een breed scala aan ongeïdentificeerde deeltjes, variërend van wormachtige structuren en schijven tot kristalachtige vormen. Moderna-vaccins toonden nog complexere en snellere zelfassemblerende structuren, met een opgemerkt recyclingpatroon van nanodeeltjes die na verloop van tijd weer verschenen. Dit suggereert dat de nanotechnologie in Moderna-vaccins mogelijk actiever is dan in Pfizer-vaccins.

Daarnaast onthulde de studie aanzienlijke toxiciteit. De vaccins, met name Novavax, veroorzaakten ernstige toxische effecten op bloed- en spermacellen. Bij blootstelling aan de vaccins werd een versnelde afname van de beweeglijkheid en levensvatbaarheid van spermacellen waargenomen. Bloedcellen vertoonden specifieke reacties zoals bloedstasis, hypoxie, immuunsuppressie en trombose. Dit roept vragen op over de lange termijn gezondheidseffecten van de vaccins.

De blootstelling aan elektromagnetische velden (zoals van draadloze opladers en externe harde schijven) leek invloed te hebben op de nanostructuren in

de vaccins. Moderna-monsters vertoonden onmiddellijke veranderingen na blootstelling aan EMF, terwijl Pfizer-monsters pas later reageerden.

De onderzoekers stellen voor om behandelingsopties zoals colloïdaal goud of zilver te overwegen om de nanostructuren te neutraliseren, hoewel deze behandelingen nog experimenteel zijn. Ze adviseren ook om blootstelling aan elektromagnetische energie te beperken en regelmatig gebruik van hitte, zoals saunasessies, kan mogelijk helpen bij het verwijderen van nanomaterialen uit het lichaam.

De studie concludeert dat er aanzienlijke vragen zijn over de lange termijn effecten van COVID-19-vaccins, met een bijzondere focus op de aanwezigheid van nanomaterialen en hun mogelijke gezondheidsimpact. Er wordt gepleit voor verder, zorgvuldig onderzoek om de veiligheid en effecten van deze vaccins volledig te begrijpen. Totdat deze risico's grondig zijn geanalyseerd en aangepakt, suggereren de onderzoekers zelfs een wereldwijde opschorting van deze vaccins.

Youri Hazeleger
joet@joet.nl